

[Ministeren for Grønland]

et eller andet tidspunkt i en sådan dialog må der træffes en beslutning, og det er altså den ansvarlige minister, der træffer denne beslutning; man er ikke minister for at være populær, men for at leve op til det budget, der her er tale om.

Men så til det konkrete. Uden at blive alt for teknisk vil jeg sige, at det, der bekymrede hr. Preben Lange mest, var nogle fragtførhøjelser fra 1. januar 1984 plus nogle olieprisforhøjelser. Om det skal jeg gøre to bemærkninger: vi gav naturligvis det grønlandske landsstyre oplysninger i forbindelse med dette og forhandlede længe, men det var nødvendigt, at der blev truffet en beslutning pr. 1. januar 1984, fordi man i Grønland har en bedre overenskomst, hvor man har bevaret dyrtidsreguleringen efter at have nulstillet pristallet pr. 1. januar. Det er min opgave at overholde Grønlandsbudgettet, og det måtte altså ske på denne måde.

Specielt var hr. Preben Lange utilfreds med olieprisforhøjelserne. Jeg vil gerne give tilsagn om, at jeg da øjeblikkelig ville fjerne de olieprisforhøjelser under den forudsætning, at man kunne finde alternative besparelser. Alle kalkulationer er givet til landsstyret, og tilbuddet om at fjerne disse olieprisforhøjelser mod alternative besparelser er også givet. De 10 af de 15 øre, der er tale om, blev aftalt den 5. juni 1983 med landsstyret, hvor vi aftalte, at 10 af de i alt meget berømte 95 mill. kr.s besparelse skulle klares ved denne olieprisforhøjelse. Derudover har vi i vores olieprisberegninger kalkuleret med en dollarkurs på 8,50 kr., og det er ikke realistisk. Vi må nok imødesee, at der i slutningen af året kan komme yderligere olieprisforhøjelser.

Det er altså ikke muligt at finde ekstra bevillinger. Jeg er overordentlig villig til at diskutere med det grønlandske landsstyre, om det er hensigtsmæssigt at finde alternative besparelser, men det har ikke været muligt at finde sådanne indtil nu.

Jeg håber altså, at dialogen kan fortsætte, men jeg skal ikke lægge skjul på, at det er nødvendigt en gang imellem at tage også en upopulær beslutning, og dér ligger ansvaret altså på dette område hos rigsmyndighederne.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Svend Auken sagde om regeringens ungdomsplan, at den havde løse konturer, at den var helt utilstrækkelig. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at konturerne jo ikke var mere løse, end at socialdemokratiet var klar til at indgå forlig med regeringen om denne plan – det var jo ikke den plan, det bristede på, det var finansieringen – og den var heller ikke mere utilstrækkelig, end at jeg fik svaret på alle de spørgsmål, der blev stillet. Når man siger, det var løst – det har jeg også hørt den tidligere statsminister sige – må jeg sige, at det ikke lykkedes de socialdemokratiske forhandlere at forklare os, hvori det løse bestod; det blev i hvert fald ikke fældet ned på papiret, så jeg kunne gå over i ministeriet og udforme svar på disse spørgsmål.

Men problemet er måske snarere, at de socialdemokratiske forhandlere er lidt nervøse, fordi det ikke er dem, der nu har regeringsmagten, og derfor er de lidt nervøse for, hvad vi nu gør, når vi skal administrere det. Jeg vil gerne prøve at dæmpe denne nervøsitet ved at erklære, at jeg i administrationen af denne ungdomspakke vil gøre alt, hvad jeg kan for, at også socialdemokratiet kan være tilfreds med det, der foregår. Jeg ønsker størst mulig og bredest mulig opbakning bag de mange foranstaltninger, der nu skal sættes i værk. Det ønsker jeg bl.a., fordi vi gerne skulle have begge arbejdsmarkedets parter til at arbejde med på den store opgave, der ligger foran.

Må jeg så til slut til dette med den negative og positive parlamentarisme føje et enkelt ord. Det var mig, der rejste den debat i Politiken. Jeg påstod, at hvis alle gjorde som socialdemokraterne, altså betragtede finansloven som et tillidsvotum til den til enhver tid siddende regering, havde vi dermed ændret den danske forfatning. Derefter kan man kun have regeringer, som kan få et aktivt tillidsvotum i folketinget, og det ville være en nyskabelse. Det glæder mig, at vi slipper for at få denne debat nu, hvor den for de næste par år er blevet uaktuel.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg vil gerne på regeringens vegne takke for den forholdsvis positive og udramatiske drøftelse, der har været her ved tredjebehandlingen af finanslovsforslaget, som det nu